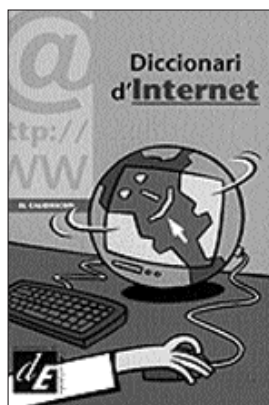

Terminologia internàutica

Termcat,
Diccionari d'Internet,
Enciclopèdia Catalana,
Barcelona 2001.

L'eclosió del fenomen Internet va obligar el Termcat a posar en marxa tota la seva maquinària per a normalitzar termes, proposar neologismes, adaptar anglicismes, etc. Fruit d'això s'han anat posant en circulació termes normalitzats com *xat*, *tallafoç*, *enllaç*, *pirata*, etc.

Sens dubte, una bona eina per a difondre aquesta terminologia és el *Diccionari d'Internet*. Aquest diccionari, publicat dins la col·lecció «El Calidoscopi» d'Enciclopèdia Catalana, s'allunya del format tradicional del vocabulari especialitzat, força rígid, i es presenta en un format més atractiu, fresc i dinàmic (la coberta mateixa ja és un bon exercici de frescor).

Aquest diccionari és una mica un recull «de tot». Així, a més dels conceptes generals (*xat*, *web*, *anella de webs*, etc.), hi ha acrònims que s'escriuen en els xats i correus, com ara *BTW*, que vol dir *by the way* 'per cert'; el nom dels portals, operadors o servidors més importants (*Logos*, *Al-pi*, *Jazztel*, *AltaVista*, *Yahoo!*, *Softcatalà*, *America Online*, *Menta*) i informació sobre formes prefixades (p.e., *ciber-* o *info-*).

Un altre aspecte innovador és que el diccionari recull les formes angleses dins el nomenclàtor del diccionari, en la mateixa ordenació que amb les formes catalanes, i no pas en un índex al final. Els mots anglesos s'entren en cursiva i remetent directament a la forma catalana. Això pot ser considerat positiu, perquè en el

món internètic (per cert, aquest adjectiu no hi és, tot i que s'usa) els anglicismes conviuen amb tota naturalitat amb paraules catalanes. D'aquesta manera es convida l'usuari a emprar la forma catalana d'una manera molt més eficaç. Ara bé, l'aspecte negatiu és que, als ulls de l'usuari, pot semblar que es dona més permissivitat als anglicismes.

Analitzem-ne les possibles mancances. La selecció d'entrades potser no ha estat tan acurada com caldria esperar. Hi trobem, p.e., *GIF* (com a sigla, a pesar que tothom diu *un guif*), però no hi trobem *jpg* o *jpeg*, que és un format d'imatge tan usat com el GIF. Una altra mancança és que no s'han sabut definir correctament alguns mots. P.e., *xifratge* es defineix com a 'acció de codificar un missatge'. Primera qüestió: *codificar* no és en el diccionari; segona qüestió, el *xifratge* també és una disciplina, i, per tant, potser calien dues accepcions. D'altra banda, si el diccionari pretenia adreçar-se a tothom, potser no s'hauria hagut de definir *emoticona* com a 'símbol gràfic constituït a partir de caràcters ASCII...'. La presència del terme *caràcter ASCII* dificulta la comprensió de la definició.

En resum: el producte s'ha fet pensant més en la difusió dels neologismes entre el públic general, i potser per això s'ha sacrificat una mica el rigor i la precisió.

El diccionari té uns apartats addicionals d'interès:

a) Una introducció en què s'especifica què és Internet i la relació d'obres consultades.

b) Un annex amb la llista de TLD (*top level domain*), ordenada per països i activitats (.es, .fr, .com, .net, .org, etcètera). Per cert, aquestes partícules es coneixen també com a *sufixos*, però no hem trobat aquesta entrada en el diccionari.

c) Un annex amb la llista d'emoticones, ordenades temàticament. ♦

(Agraïm a Joan Vilarnau els comentaris que ens ha fet.)

Xavier Rull

Cinc novel·les de Pere Ortís

Pere Ortís,
– *La pell de la iguana*,
– *El pentagrama foll*,
– *El clam de l'asfalt*,
– *La petja incerta*,
– *Cròniques de l'aborigen crònic*,
Pagès editors,
Lleida 2001.

Ha sortit al mercat del llibre un bloc de cinc novel·les de Pere Ortís, que figuren entre les seves primeres publicacions. Totes en segona edició, estrictament revisades per ell mateix, repensades, rejuvenides, és a dir, aptament esporgades. Destacaríem, d'entrada, la seva força humana, el vigor amb què han estat escrites, l'enèrgica fixació dels caràcters, la diversitat d'aquests i les variacions d'estil. Tot plegat, un conjunt de qualitats que en fan una lectura molt amena.

Són novel·les de fons històric i, per tant, documentals; són documents d'un temps, d'un país, d'una conjuntura crucial, d'unes figures que són clau d'una interpretació històrica; tot sovint amb rerefons autobiogràfic; història i ficció que s'integren en un vincle fàcil i harmònic.

Cal remarcar l'humor enjogassat de la que té per títol *El pentagrama foll*, d'ambientació local, caricatura del seu temps d'estudi. L'anomenada *La pell de la iguana* és d'ambientació tropical i té per tema l'abús dels poderosos sobre els indis i camperols. La batejada amb *El clam de l'asfalt* presenta una ambientació surrealista i és com un retaule esgarriat de l'odi racial, el tràfic de drogues i el miratge religiós pels carrers de Brooklyn de mitjans de la dècada dels setanta. Quant a *La petja incerta*, presenta un ambient novaioquè i tropical, sobre la psicologia del celibat dels clergues. La darrera, coneguda per *Cròniques de l'aborigen crònic*, recull vint-i-dos contes d'ambient tropical i penetra en els replecs de l'ànima de l'amerindi.

Resumint, deixeu-me dir que, per sobre de tot, aquestes novel·les presenten un llenguatge ric, divers, molt ben adaptat al geni de la nostra llengua; i no cal dir que ens fan gaudir en tot moment d'exòtics factors tropicals. Ortís, tot i haver-se estat tants anys a Amèrica, demostra un sorprenent coneixement de la nostra llengua. ♦

Ramon Sangles